

Срібно-сірий сніг суворий...

Володимир Кобилянський

Срібно-сірий сніг суворий
Срібно-сивий сипле сум
На блискучі білі болі,
Білі блиски білих дум.

Зимним сяєвом залитий,
Задрімав зимою зруб,
Там дрімають білі думи,
Де в задумі дужий дуб.

Жовтий жах жадібним зором
Задивився на буття,
Жне без жалю, жне без жовчі
Жмут журливого життя.

В'є в верхів'ях вільний вітер
Вічним велетням вінок —
На німій небесній ниві
Вовна порваних думок.

1916 — 1917